

TBMM 75. YIL
ÇOCUK OYUNU YARIŞMASI
İKİNCİLİK ÖDÜLÜ

MUTLU AYILAR

ÇOCUK OYUNU

(2 PERDE)

Beliz GÜÇBİLMEZ

**TBMM 75. YIL
ÇOCUK OYUNU YARIŞMASI**

İKİNCİLİK ÖDÜLÜ

**MUTLU
AYILAR**

ÇOCUK OYUNU

(2 PERDE)

Baskı : TBMM Basımevi Müdürlüğü
ANKARA - 1996

ISBN : 975 - 7479 - 51 - 9

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Kültür, Sanat ve Yayın

Kurulu'nun

Türk Çocuklarına

armağanıdır

S U N U Ş

Kurulumuz, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 75. Açılış Yıldönümü dolayısıyla, ulusal düzeyde, Türk yazarları arasında çocuk oyunu yarışması düzenlemiştir. Bu yarışmada asıl amaç, ulusal birlik ve bütünlük düşüncesini, Atatürk'ün "Yurtta Barış, Dünyada Barış" ve "Egemenlik Kayıtsız Şartsız Milletindir" özdeyişlerini, günlük yaşama uzantılarıyla çocuk dünyasında yorumlayan ve anlaşılır kılan çocuk oyunları kazandırmak olmuştur.

Bu alanda çalışan yazar ve edebiyatçılarımızı yeni çabalara yönlendirmek amacıyla açılan bu yarışmayla, Atatürk ilkeleri ve bu ilkelerin hedeflediği çağdaş dünya görüşüne yaraşır düzeyde eserler elde edilmesi, temel görüş olarak benimsenmiştir.

Katılımcıların senaryolarının herhangi bir eserden uyarlanmamış olması, daha önce herhangi bir yarışmada ödül almamış ve sahnelenmemiş olması da temel koşullar arasında yer almıştır. Bu bağlamda, söz konusu yarışmamıza 12 eser katılmış ve eserin öyküsü, olaylar dizisi, kahramanları ve aralarındaki çatışmanın denkliği, oyunun dramatik yapısı, oyunun bütünü içerisindeki fantazileri ve düşsel zenginlikleri, oyunun dili, düşünce yapısı ve düşüncenin aktarılması ön planda tutulmuştur.

Kurulumuz Genel Koordinatörü ve Konya Milletvekili Ali Günaydın'ın başkanlığında, TBMM'yi temsilen Devlet Tiyatroları Sanatçısı Tansu Aytar, Devlet Tiyatroları Temsilcisi Haluk Yüce, Ankara Üniversitesi Temsilcisi Prof. Dr. Sevinç Sokullu ve Yrd. Doç. Dr. N. Selda Öndül, TRT Ankara Radyosu Temsilcisi Selma Fındıklı, TV ve Tiyatro Yazarları Derneği Temsilcisi Dinçer Sümer ile TİYAP Temsilcisi Reha Bilgen'in seçici kurul üyeliği yaptığı bu yarışmada, ASPER rumuzlu Asuman Fırtına ve Perran Ersan'ın müşterek eseri "Keloğlan Oyuncaklar Ülkesinde" isimli iki bölümlü müzikli çocuk oyunu birincilik ödülüne layık görülmüştür.

HAYAL rumuzlu Beliz Güçbilmez'in eseri "Mutlu Ayılar" isimli 2 perdelik çocuk oyunu, ikinciliğe değer bulunmuş ve seçici kurul üçüncülük ödülünü kullanmamıştır. EYLÜL rumuzlu Pervin Ünalp'in, MASAL ru-

muzlu Cezmi Koca'nın ve ÖYKÜM rumuzlu Ülkü Ayvaz'ın eserleri ise mansiyonla değerlendirilmiştir.

Birincilik ve ikincilik ödülüne değer görülen eserlerin üzerlerinde öngörülen düzeltmeler, seçici kurul üyeleri arasında oluşturulan bir alt komisyon tarafından yaptırılmış ve sonuçta seçici kurul, bu iki eserin TBMM Basımevi'nde Kurul olanakları ile bastırılmasına, Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü sahnelerinde sahnelenmesine ve ayrıca konu ile ilgili olarak eğitim ve öğretim veren üniversiteler ile diğer kurum ve kuruluşlara tavsiyede bulunulmasına da ayrıca karar vermiştir.

Cumhuriyetimizin kurucusu büyük devlet adamı Atatürk'ü, günümüzde aynı heyecanla duymak, yaşamak ve onun çizdiği mutlu ve aydınlık yolda sevgi, dayanışma ve kararlılık içinde ulusça birlikte yürümek, tek arzumuz ve tek idealimizdir. Kurulumuz bu düşüncelerle bu eserin Türk çocuklarına armağan edilmesini de kararlaştırmıştır.

Bu mutlu ve aydınlık yolda bu eserin yararlı olması dileği ile emeği geçen seçici kurul üyelerine, yarışmacılara ve eserin ortaya çıkmasında, her aşamada hizmeti dokunan tüm görevlilere en iyi dileklerimizi ve sevgilerimizi sunmayı zevkli bir görev biliriz.

**TBMM Kültür, Sanat ve Yayın Kurulu
Başkanlığı**

YAZARIN ÖZGEÇMİŞİ

BELİZ GÜÇBİLMEZ

1971 Ankara doğumlu, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi İktisat Bölümü mezunu. Halen A.Ü. Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Tiyatro Bölümünde Yüksek Lisans eğitimi yapmaktadır.

“Bu oyunun yazılmasındaki katkısı ve desteği ile “Mutlu Ayılar”ı
“vareden” sevgili Cezmi Koca’ya sonsuz teřekkürler....”

Beliz GÜÇBİLMEZ

MUTLU AYILAR

ÇOCUK OYUNU

(2 PERDE)

KİŞİLER

- * Anlatıcı
- * Kerem
- * Ayı Nazik
- * Ayıcı Recep
- * Sevgi
- * Ayhan
- * Damla
- * Ayıcı Eyüp
- * Ayıcı Şakir
- * Veteriner
- * Milletvekili
- * Kerem'in Babası
- * Çocuklar
- * Erkekler
- * Kadınlar
- * Görevliler
- * Ayılar

Dekor, açık bir kitabın sayfalarını andırır biçimde sahneye yerleştirilmiş paravanlardan oluşmaktadır. Dekor değişimi bu “paravan sayfaların” Anlatıcı tarafından “çevrilmesiyle” gerçekleştirilecektir.

* * *

Sahnenin sağ yanı bir sokaktır : Evler.. Sol tarafta ise Kerem’in odası vardır : Kütüphane, çalışma masası, sandalye, masada açık kitaplar ve bir dünya.

Kerem masanın ardındaki sandalyeye oturmuş ders çalışmaktadır.

KEREM : (Başını kitaplardan kaldırır) Of.... Çok sıkıldım. Ne gereği var böyle ders çalışmanın?.. Bıktım artık. Her gün okula git. Eve dön, ders çalış, ödev yap. Ertesi gün yine okul, ödev. Sonra sınavlar. (Ayağa kalkar, elindeki kalemi masaya fırlatır.) N’olurdu okul diye birşey olmasaydı? Ben de şöyle bütün gün sokaklarda rahatça gezip oynasaydım..

(Sağdan Anlatıcı girer. Orta yaşlı sevimli bir adamdır. Askılı bir pantolonu ve renkli kareli gömleği vardır. Anlatıcı sahnede olduğu sürece diğer oyun kişileri onu görmeyecektir.)

ANLATICI : Hey! Merhaba çocuklar. Oyun boyunca ara sıra sizlerle birlikte olacağım. Yine oyun boyunca beni yalnızca sizler görüp duyacaksınız. Bakın şu anda Kerem beni görmüyor. Ah! Siz şimdi Kerem de kim diyeceksiniz. Hani şu arkamda gördüğünüz, ders çalışmak istemeyen çocuk var ya, işte Kerem o. Bakmayın öyle konuştuğuna. Aslında okulun önemini bilir. İyi çocuktur. Ders çalışmaktan sıkılmış biraz. Hepimize olmaz mı kimi zaman?

(Bu sırada Kerem masanın etrafında sıkıntılı dolaşmaktadır. Uzaktan bir müzik ve baskın biçimde tef sesi duyulur.)

ANLATICI : Benim duyduğumu siz de duyuyor musunuz? Sanırım bir ayıcı ile ayısı geliyor.

(Müzik ve tef sesi artar. Giderek bu sese çocuk cıvıltıları da katılır. Kerem de sesin geldiği tarafa yönelir. Sağdan, bir elinde sopası ve tefi, diğer elinde Ayı Nazik'in burnuna takılı zincirin ucuyla Ayıcı Recep sahneye girer. Ardından Ayı Nazik ve çocuklar da sahneye girerler. Ayıcı Recep'in başında bir kasket ve üzerinde yok-sulluğunu belli eden giysiler vardır. Anlatıcı soldan çıkar. Recep elindeki tefi çalarak sahnede dolaşırken kadınlar ve erkekler de sahneye gelirler.)

RECEP : Koşun, gelin ayıcı geldi! İşte becerikli ayı Nazik. (Ayı Nazik her yana sırayla eğilerek reverans yapar.) Haydi bakalım Nazik, göster hünerlerini hanımlara beylere.

(Müzik başlar. Recep tefiyle müziğe katılır. Nazik oynamaya başlar. Müziğin bitimiyle Nazik'in oynaması da son bulur. Nazik yorgun argın, bir kenarda otururken Recep şapkasını açarak izleyenlerden para toplamaya koyulur. İzleyicilerden bir kısmı para vermemek için hızla sahneden çıkarken diğerleri de para verdikten sonra sahneyi terkederler. Nazik acıyla ayağını oğuşturmaktadır. Bu durum Kerem'in dikkatini çeker ve Nazik'in yanına gider. Recep oturur ve şapkasındaki paraları saymaya koyulur.)

KEREM : Ayağın şişmiş. Bu durumda nasıl böyle hoplayıp zıplayabiliyorsun?

NAZİK : Başka ne yapabilirim? (Recep'i göstererek) Karnımızı doyurabilmek için buna mecburum.

KEREM : Bir veterinerin bakması gerek ayağına. Belki de önemlidir bu şişlik. Hem çok da canın yanıyordur.

- NAZİK :** Boş ver.. Benim böyle oynamak için nasıl eğitildiğimi bir bilsen sen. Ne acılar çektim. Bu onların yanında bir şey değil. Altında ateş yanan büyük bir varilin içine koyuyorlardı beni.
- KEREM :** Ayağın yanmadı mı? Nasıl basabildin varilin tabanına.
- NAZİK :** Basamadım tabii ki, zıplayıp durdum, onlar da o sırada tef çaldılar. O günden beri ne zaman tef çalınsa ayağım yanacak zannediyorum ve farkında olmadan zıplamaya, zıplamaya başlıyorum.
- Beni görenler de oynadığımı zannediyorlar.
- KEREM :** Bu halka burnuna takılırken de çok canın acımıştır.
- NAZİK :** Acıdı tabii. Ama asıl acı o halkayla dolaşmakta. Bilsen o kadar onur kırıcı ki.
- KEREM :** Nazik, az önce sen oynarken çok eğlenmiştim. Ama şimdi inan çok utanıyorum.
- NAZİK :** Senin bir suçun yok ki, neden utanıyorsun?
(Paraları cebine yerleştiren Recep de yanlarına gelir.)
- RECEP :** (Nazik'e) Bu gün işler kötü. Kalk bakalım bir kaç yerde daha gösteri yapalım.
- KEREM :** Nazik'in ayağı çok kötü. Oynayacak durumda değil.
- RECEP :** Ona bir şey olmaz.
- KEREM :** Sana ayağı şişmiş diyorum. Bir veterinere götürmelisin Nazik'i.
- RECEP :** Ne veterineri bel! (Hafifçe İter) Biz karnımızı zor doyuruyoruz. Hem ayının doktora gittiği görülmüş şey mi? (Güler) Sen iyilik yapmak istiyorsan paradan haber ver. Paran var mı? Eğer varsa sana çok özel bir gösteri sunarız. Ayı ile ayıcının güreşi, yani Nazik ile benim.
- NAZİK :** Paraya gerek yok. Gel güreşelim de izlesin bizi. (Recep bir kenara tefini koyar ve ceketini çıkarır.)
- NAZİK :** (Kerem'e) Sana böyle kaba davranmasının bedelini ödeteceğim. Çok güleceksin.

(Recep hazırlığını bitirmiştir. Elini Nazik'in boynuna koyarak onu sahnenin ortasına getirir.)

RECEP : (Kerem'e duyurmamaya çalışarak) Fazla uzatmayalım Nazik. Bir iki yuvarlanırsın, sonra altımda sırtüstü yatar, tuş olursun. Tamam mı?

NAZİK : Tamam.

(Nazik ve Recep ortaya gelirler.)

RECEP : (Kerem'e) Bakma sen onun iriliğine. Benim gücüme dayanamaz. Göreceksin, bir iki dakika içinde sırtını yere yapıştıracağım. (Nazik'e) Başla bakalım.

(Nazik ve Recep müzikle birlikte güreşmeye başlarlar. Kenar sahneden sırasıyla Ayhan, Sevgi, Damla girerler.)

AYHAN : Hey bakın! Bir ayıcı ile ayısı. Kerem de burada, onları izliyor. Gelin biz de izleyelim.

(Nazik Recep'le adeta oynamaktadır. Recep perişan bir halde yerden kalkmamaktadır. Nazik bir o yana, bir bu yana savurur durur Recep'i.)

RECEP : (Nazik'e) Ne oluyor sana? Ne yapıyorsun? Hadi yenil artık.

(Nazik uyarılara aldırmadan Recep'i, arada bir havaya kaldırıp yerde yuvarlamayı sürdürür. Recep'in artık hiç gücü kalmamıştır.)

RECEP : (Yalvarırcasına) Yeter Nazik.. Öldüm bittim. Bırak artık beni ne olur.

(Çocuklar bu gösteriye keyifle gülmektedir. Sonunda Nazik bırakır Recep'i. Recep soluk soluğa, üstü başı perişan, emekleyerek bir köşeye oturur. Neye uğradığını şaşırarak halleder. Nazik çocukların yanına gelir.)

KEREM : O'na çok iyi bir ders verdin Nazik. Arkadaşlar, Nazik'in ayağı şişmiş. Ayrıca oynatılması için eğitilirken de çok acı çekmiş. Ancak en çok burnuna takılı bu halka üzüyor onu.

- SEVGİ :** Gerçekten de çok kötü bir şey böyle zincirle dolaşmak.
- AYHAN :** Ben ayı oynatıldığında izlemeyi çok severdim. Ama, ayının böyle acı çekeceğini, üzüleceğini hiç düşünmemiştim.
- NAZİK :** İnsanları, hele çocukları eğlendirmek çok güzel bir şey. Ama, eğlendirenin kendisinin de eğlenmesi gerek. Oysa ben eğlenmiyorum, çünkü isteyerek yapmıyorum. Az önceki güreşimizde ben de eğlendim. İsteyerek, sizi mutlu etmek için yaptım.
- DAMLA :** Sahibin çok acımasızmış.
- NAZİK :** Aslında sahibim Recep kötü biri değil. Elinden başka bir iş gelmediği için, bu işi yapmak zorunda kalmış.
- KEREM :** Arkadaşlar, herşey bir yana Nazik'in ayağını bir veterinerere muayene ettirmemiz gerekiyor.
- SEVGİ :** Benim dayım bir veteriner. Akşam ona telefon edip, Nazik'in durumunu anlatırım. İsterseniz yarın götürebiliriz. (Üstüne başına çekidüzen veren Recep, sopasını ve tefini alarak onların yanına gelir.)
- DAMLA :** (Recep'e) Niçin Nazik'in bu kadar acı çekmesine neden oluyorsunuz?
- RECEP :** Kim? Ben mi?
- AYHAN :** Tabi sen!
- RECEP :** Sizinle uğraşacak, size laf yetiştirecek zamanım yok. Hadi bakalım Nazik, bir kaç yer daha dolaşmamız gerekiyor. Yoksa bu gece aç yatarız, ona göre.
- KEREM :** Ayağını görmüyor musun? Bu halde oynayamaz.
- RECEP :** Oynar oynar. Ona bir şey olmaz.
- DAMLA :** Sen çok acımasız bir insansın!
- AYHAN :** Evet!
- RECEP :** (Bunalmıştır) Ben bu işi isteyerek mi yapıyorum sanıyorsunuz? Nazik'i hiç sevmediğimi sanıyorsunuz herhalde.
- KEREM :** Seviyor musun?

- RECEP :** Seviyorum elbette. Hem de en az sizler kadar. Belki ilk başlarda, onu ilk bulduğumda böyle değildi. Ama sonraları sevdim onu. Şimdi ise hayattaki tek arkadaşım o.
- KEREM :** İnsan arkadaşına bunları yapar mı?
- RECEP :** Ne yapabilirim ki? Elimden başka bir iş gelmez. Okumam yazmam olmadığından, sokak adlarını, ev numaralarını okuyamıyorum. Yani hamallık bile yapamadım çocuklar.
- KEREM :** Okuman yazman niye yok? Okula gitmedin mi?
- RECEP :** İlkokula başlamıştım. Daha birinci sınıfta ders çalışmaktan, okula gitmekten sıkıldığım için kaçtım okuldan. Sokaklarda oynar dururdum. O zaman çok hoşuma gidiyordu bu. Ama, sonra yaşamım boyunca okumamanın acısını çektim.
- KEREM :** Recep Amca, yarın yine Nazik'le gelir misiniz buraya?
- RECEP :** Neden soruyorsun?
- KEREM :** Hiiiç..
- RECEP :** Belki.. Yolumuz düşerse.
- KEREM :** Harçlıklarımızı verirsek, bugünlük Nazik'i oynatmadan götürüp dinlendirir misin? Belki ayağının şişi biraz iner.
- RECEP :**
- (Çocuklar ceplerinden çıkardıkları paraları Recep'e verirler.)
- RECEP :** Çocuklar.. İnanın başka bir işim olsa Nazik'i hiç evden çıkarmam. Her gün bal, armut götürürüm ona.
- KEREM :** Ama, onun gerçek yuvası senin evin değil, orman. Nazik ancak asıl evi olan ormanda yaşarsa mutlu olabilir.
- RECEP :** Öyle mi Nazik? Benimle kalmak istemez misin?
- NAZİK :** Sen iyi bir insansın. (Kerem'i işaret ederek) Ama o doğru söylüyor. Benim asıl evim, diğer ayıların, hayvanların yaşadığı ormandır.

- RECEP :** (Üzgün) Nasıl da yanılmışım. Senin benimle birlikte mutlu olduğumu düşünmüştüm sürekli. Çünkü ben mutluydum. Çok bencilmişim. Ama, seni şimdi bırakamam. Şu an ben sensiz, sen bensiz bir şey yapamayız. Hadi yiyeceğimizi alıp evimize gidelim artık.
- KEREM :** Yarın gelmeyi unutmayın!
(Recep ve Nazik sağdan çıkarlar.)
- DAMLA :** Ben Recep Amca'ya da üzuldüm.
- AYHAN :** Ben de.
- SEVGİ :** Ona bir iş bulmak gerekir.
- KEREM :** Akşam babama söyleyeceğim. Belki bir iş bulmasına yardımcı olabilir. Böylece Nazik de sokaklarda burnunda o halkayla gezmekten kurtulur.
- AYHAN :** Yarın tekrar gelirler mi?
- KEREM :** Bilmem, umarım gelirler.
- SEVGİ :** Gelirlerse Nazik'i dayıma götürüp ayağını tedavi ettiririz.
- KEREM :** Artık evlerimize gidelim. Yarın buluşuruz. Hoşçakalın.
(Ayhan, Damla ve Sevgi vedalaşarak sahneden çıkarlar. Kerem masasına oturur, ders çalışmaya koyulur. Anlatıcı sağdan girer.)
- ANLATICI :** Ooo!.. Kerem kendi isteğiyle ders çalışıyor. Çocuklar, anlaşılan Ayıcı Recep'in öyküsü etkilemiş onu.
(Soldan Kerem'in babası sahneye girer. Kerem'e bakar. Bir süre sessiz izler.)
- K. BABASI:** Seni böyle mutlu olarak ders çalışırken gördüğüme çok sevindim.
- KEREM :** (Gülerek) Bundan böyle okuldan, dersten şikâyet etmeye karar verdim baba. Bütün ödevlerimi düzenli yapacağım.
- K. BABASI:** Bu çok güzel bir haber Keremciğim.
- KEREM :** Baba, bugün bizim evin önüne bir ayıcıyla ayısı geldi. İkisi de bu işi yapmak istemiyorlar. Ayıcı Recep Am-

ca'nın yapabileceği başka bir iş bulmasına yardımcı olabilir misin?

K. BABASI : Bilmem ki.. Hiç tanımadığımız birine aracılık etmemiz doğru olur mu?

KEREM : Ben tanıyorum. Ayıcı Recep Amca iyi bir insan. Ayı Nazik'i görersen zaten bayılırsın, öyle şirin ki..

K. BABASI : Aslına bakarsan, geçenlerde bir arkadaşım çalıştığı iş yerine gece bekçisi aradıklarını söylemişti. Bir sorayım, sana haber veririm.

KEREM : Yaşa baba! (Babasının boynuna sarılır.)

K. BABASI : Sen dersine devam et artık.

(Önce babası, bir süre sonra da Kerem soldan sahnedan çıkarlar.)

ANLATICI : Kerem Nazik'i sokaklarda oynamaktan kurtarmaya çalışıyor. İzleyip görelim başarabilecek mi?

(Kerem soldan girer, masanın yanına gelir. Uzaktan yine müzik ve tef sesi gelir.)

ANLATICI : Ayıcı Recep'le Ayı Nazik yine geliyorlar anlaşılan.

(Sağdan Sevgi, Damla, Ayhan koşarak sahneye girerler.)

SEVGİ : (Seslenir) Kerem! Çabuk gel! (Kerem yanlarına gelir) Recep Amca'yla Nazik geliyor.

KEREM : Arkadaşlar size bir müjdem var : Babama söyledim, Recep Amca'ya iş bulması için yardımcı olacak.

AYHAN : Bu çok iyi bir haber.

DAMLA : Böylece Nazik sokaklarda oynamaktan kurtulacak.

SEVGİ : Benim de güzel bir haberim var : Dayımla konuştum, bugün Nazik'le birlikte bizi muayenehanesine bekliyor. (Müzik ve tef sesi yaklaşır. Sağdan önce Nazik, ardından da tef çalan Recep girer. Çocuklar sevinçle Nazik'e koşarlar ve etrafını sararlar.)

RECEP : Merhaba çocuklar. Bakın siz istediniz diye yine geldik.

- KEREM :** Merhaba iyi ki geldiniz. Sana da, Nazik'e de iyi haberlerimiz var.
- RECEP :** Sahi mi?! Söyleyin de öğrenelim bakalım. Öyle değil mi Nazik?
- KEREM :** Önce sen söyle Sevgi.
- SEVGİ :** Benim veteriner olan bir dayım var. Ona Nazik'in ayağının şiştiğini söyledim. Bugün yanına gidersek Nazik'i muayene edecek.
- NAZİK :** Çocuklar, beni böyle düşünmenize nasıl sevindiğimi anlatabam.
- KEREM :** Benim haberim de Recep Amca'yı sevindirecek.
- RECEP :** (Heyecanlanmıştı. Adeta yerinde duramaz.) Söyle! N'olur çabuk söyle!
- KEREM :** Babam senin bir iş bulmana yardımcı olacak.
- RECEP :** Yaşasın! Demek artık sokak sokak dolaşıp tef çalmaktan kurtulacağım.
- KEREM :** Şimdi hep birlikte veterinerlere gidelim mi?
- RECEP :** Tamam, gidelim. Dün siz söyledikten sonra ben de merak etmeye başladım Nazik'in ayağını.
- SEVGİ :** Haydi bakalım yola koyulalım.
(Müzik başlar. Çocuklar, Recep ve Nazik neşe içinde sahnenin sağına doğru yürümeye koyulurlar ve çıkarlar. Soldan Anlatıcı girdiğinde müziğin sesi azalır.)
- ANLATICI :** İşler yavaş yavaş yoluna giriyor. Bakalım veterinerin muayenehanesinde neler olacak?
(Müziğin sesi yeniden yükselirken, Anlatıcı sağ taraftan paravan dekor sayfasını çevirir ve çıkar. Veterinerin muayenehanesi ve Veteriner; orta yaşın biraz üzerinde şişman, sempatik bir adam. Üzerinde beyaz önlüğü, boynunda asılı stetoskopu vardır. Soldan sırayla Kerem ve Sevgi, Nazik ve Recep, Ayhan ve Damla yanyana dans ederek sahneye girerler. Onları gören Veteriner de komik hareketlerle dansa katılır.)

- SEVGİ :** Merhaba dayıcığım. İşte size sözünü ettiğim şirin Ayı Nazik. Bu Ayıcı Recep Amca. Bunlar da arkadaşlarım Kerem, Damla ve Ayhan.
- VETERİNER :** Hepiniz hoş geldiniz. Gel bakalım Nazik şuraya uzan, ayağını bir görelim.
(Nazik Veterinerin gösterdiği sedyeye uzanır. Veteriner muayene eder ve Nazik'in ayağını sarar. Nazik sedye-den iner.)
- KEREM :** Nesi var ayağının, çok mu kötü?
- VETERİNER :** Yok canım... Telaşlanmanıza gerek yok. Sert bir cisme basmış ve ayağı incinmiş. İlaç sürüp sardım. Bir iki günlük dinlenmeden sonra bir şeyi kalmaz.
- RECEP :** Veteriner Bey.. Şey diyecektim...
- VETERİNER :** Evet Recep, seni dinliyorum.
- RECEP :** Beni de bir muayene etseniz. Nazik'le sürekli güreşmekten belim ağrıyor.
- VETERİNER :** İyi ama ben hayvan doktoruyum.
- RECEP :** Canım n'olacak doktor doktordur. Bana da şöyle bir bakıverseniz.
- VETERİNER :** Madem o kadar ısrar ediyorsun yüz üstü uzan bakalım.
(Recep yüz üstü uzanır sedyeye. Veteriner kaş göz işaretleleriyle elinde bir kuyrukla gelir ve kuyruğu Recep'in ceketinin arka tarafına yapıştırır.)
- VETERİNER :** (Recep'in belini yoklayarak) Senin sorunun Nazik'inkinden daha ciddi Recep.
(Recep telaşla sedyeden kalkar. Kuyruk arkasında sallanmaktadır.)
- RECEP :** Neyim var doktor? Çok mu hastayım?
- VETERİNER :** O kadar da değil. Telaşlanma. Yalnızca kuyruğunun kılırları dökülüyor.
- RECEP :** Kuyruğum mu? Ne kuyruğu? Benim kuyruğum yok. İnsanların kuyruğu olmaz ki..

- VETERİNER :** Evet olmaz; ama, senin var işte.
- RECEP :** (Arkasına bakıp eliyle kuyruğu tutar.) Aman tanrım nereden çıktı bu kuyruk?!
- KEREM :** (Gülerek) Nazik'le fazla gezip dolaşmaktan olmuştur. (Recep'in arkasındaki kuyruğu çıkarır.) Üzülme, sana şaka yaptık. Kuyruğun filan yok senin.
- VETERİNER :** Bu kadar şaka yeter. Şimdi biraz konuşalım. Ayağında ki yara önemli değil ama başka sorunu var Nazik'in.
- SEVGİ :** Ne sorunu Dayı?
- VETERİNER :** Gördüğüm kadarıyla Nazik mutsuz çocuklar. Bu mutsuzluk onu hasta ediyor.
- KEREM :** Ne yapabiliriz?
- VETERİNER :** Nazik'in, doğal ortamı olan ormanda yaşaması gerekiyor.
- KEREM :** Recep Amca izin verirse Nazik'i götürüp ormana bırakalım.
- RECEP :** Ormana bırakmak mı?
- SEVGİ :** Evet, onun yeri orası.
- RECEP :** İyi de ben ne olacağım? Onsuz ne yaparım ben.
- DAMLA :** Ona bir çözüm bulunabilir.
- RECEP :** Bir daha göremeyecek miyim onu?
- KEREM :** İstersen görebilirsin ama, ormanda. Önemli olan, senin onu sevip sevmemen. Nazik'i gerçekten seviyor musun?
- RECEP :** Tabii seviyorum.
- SEVGİ :** Öyleyse onun mutluluğu için onun ormana dönmesine senin de yardımcı olman gerekir.
- RECEP :** Onsuz olmak bana zor gelecek ama, ne yapalım, ormana gitsin, ben onu arada bir görmeye giderim.
- VETERİNER :** Bu o kadar kolay değil. Onu şimdi ormana götürürseniz orada yaşayamaz.

DAMLA : Neden?

VETERİNER : Çünkü yıllardır şimdiki haliyle yaşamış.

AYHAN : Yeniden ormana alışamaz mı?

VETERİNER : Alışır, ama, öncelikle tedavi edilmesi gerekli.

SEVGİ : Siz tedavi edemez misiniz?

VETERİNER : Hayır Sevgiciğim. Bu uzmanların işi.

KEREM : Peki nasıl buluruz bu uzmanları?

VETERİNER : Henüz ülkemizde bu durumdaki ayıların tedavisinin yapılacağı bir hastane yok.

DAMLA : Yani Nazik mutsuzluktan hastalanacak mı?

AYHAN : Ona yardım edemeyecek miyiz?

VETERİNER : Sakin olun çocuklar. Bakın, benim milletvekili bir arkadaşım var. O, Meclis'ten bir yasa çıkartıp Nazik durumdaki ayıların Bursa Uludağ'da kurulacak bir hastanede tedavi edilerek yeniden ormana bırakılmaları için çaba harcıyor.

RECEP : Yasa mı? Yasa da ne demek?

VETERİNER : Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyetimiz demokrasiyle idare edilir. Demokrasi ile yönetilen ülkelerde yönetimin kalbi Millet Meclisi'dir. Ülkemizde de Büyük Millet Meclisi bu işi görür. Meclis bizlerin yaşamını kolaylaştıran ve uymamız gereken yasaları çıkarır.

RECEP : Kimler oturuyor bu Mecliste?

VETERİNER : Bizim seçtiğimiz milletvekilleri. İşte size sözünü ettiğim arkadaşım da onlardan biri.

KEREM : Yani Nazik'in ve Nazik gibi ayıların yeniden mutlu olarak ormanda yaşaması için bir yasa gerekiyor.

DAMLA : Peki, milletvekili arkadaşınız bu yasayı hemen çıkarabilecek mi?

VETERİNER : Bu biraz zaman alabilir. İsterseniz onu sizinle tanıştırayım. Böylece yasanın çıkması olayını yakından takip edebilirsiniz.

KEREM : Bu çok iyi olur.

VETERİNER : Peki. Hemen ararım onu.

RECEP : Biz artık eve gidelim. Nazik de dinlensin biraz.

NAZİK : Çok teşekkür ederim size Doktor Bey. Sizlere de çocuklar.

RECEP : Borcumuz ne kadar Doktor Bey? (Mahcup başını önüne eğer.)

VETERİNER : Ne borcu? Sevgi'nin dostları benim de dostum sayılır. İnsan dostlarından, yardımına karşılık para alır mıymış? (Recep'i kolundan tutarak çocukların yanından uzaklaştırır. Cebinden para çıkarıp Recep'in eline tutuşturur.) Bu size birkaç gün yeter. Nazik'in iyice dinlenmesi gerekiyor.

RECEP : Sağolun Doktor. Çocuklar da, siz de ne iyi insanlarsınız. Ama bunu borç olarak alacağım. Bir işe girer girmez ödeyeceğim size.

VETERİNER : Tamam anlaştık.

RECEP : Hadi Nazik, biz gidelim artık.

NAZİK : Hoşçakalın.

RECEP : Hoşçakalın.

(Veteriner ve çocuklar "güle güle" sesleriyle el sallarlar arkalarından. Recep ve Nazik sağdan sahneden çıkarlar.)

KEREM : Artık biz de gidelim. (Veteriner'e) Size çok teşekkür ederiz.

VETERİNER : Asıl toplum olarak bizler size teşekkür borçluyuz. Çevrenize, doğaya, hayvanlara karşı bu kadar duyarlı ve ilgili olduğunuz için. Unutmayın, milletvekiliyle sizi görmeye geleceğiz.

KEREM : Bekliyoruz, unutmayız. Hoşçakalın.

SEVGİ : (Dayısını öper) Hoşçakal dayıcığım.

VETERİNER : Güle güle çocuklar.

(Çocuklar soldan, Veteriner sağdan sahneyi terkettikten sonra Anlatıcı sahneye gelir.)

ANLATICI : Evet çocuklar. Kerem ve arkadaşlarının şirin ayımız Nazik'i kurtarma çabaları tüm hızıyla sürüyor. İsterseniz şimdi de Ayıcı Recep'le Nazik'in yaşadığı yere ve neler yaptıklarına bakalım.

(Anlatıcı paravan dekor sayfasını çevirir ve sahneyi terkeder. Müzik. Yeni dekor Recep'le Nazik'in yaşadıkları evdir. Nazik ile Recep komik hareketlerle ve birbirleriyle şakalaşarak yemek yerler.)

RECEP : (Karnını sıvazlayarak) İyice doyduk.

NAZİK : Çocukların da Veterinerin de çok iyiliği dokundu bize.

RECEP : Haklısın Nazik. Sen artık uyu da dinlen biraz. Biliyorsun doktorun öyle söyledi.

NAZİK : Peki.

(Nazik sahnenin yukarı sağına gider ve yatar. Recep ortada dolaşırken soldan Ayıcı Eyüp ile Ayıcı Şakir girerler.)

EYÜP : (Recep'e kaba bir iki el şakası yapar.) N'aber Recep? İşler nasıl? İyi para kazandın mı bugün?

RECEP : Bugün çalışmadık Eyüp. Nazik'in ayağı yara oldu. Veterinere götürdük.

ŞAKİR : Veterinere mi götürdün Nazik'i? Aptal mısın sen?

RECEP : Niye aptal olacak mışım?..

EYÜP : Tabi aptallık senin yaptığın. Ayı ayıdır. Sokaklarda oynayabildiği sürece oynatırsın. İşe yaramaz hale geldi mi atarsın başından yenisini bulursun.

RECEP : Ben Nazik'e bunu yapamam.

ŞAKİR : Hıh.. Yapamazmış. O zaman da para kazanamazsın. (Nazik'i işaret ederek) Sen bu ayıyı şımartıyorsun.

EYÜP : Tabi ya.. Bak Şakir'le benim aylarımıza, ayakları da kansasa kolları da şişse oynatırız biz.

- ŞAKİR :** Toplayacağımız paraya bakarız.
- RECEP :** Böyle düşünmeyin arkadaşlar. Hayvan olabilirler belki ama, onlar da canlı.
- EYÜP :** Şakir be, bu Recep biz görmeyeli hayvan dostu olmuş. (Şakir ve Eyüp kaba el şakalarıyla Recep'i hırpalarlar.)
- RECEP :** Eyüp, biliyor musun bizim sokaklarda oynattığımız bu zavallı ayılar çok mutsuzlarmış ve acı çekiyorlarmış.
- EYÜP :** Kimden öğrendin sen bu saçmalıkları? Ayının mutsuzluğundan ne olacak?..
- RECEP :** Veterinerden öğrendim. Bizim ayılar ormanda yaşamadıkları için hastalanıyorlarmış.
- ŞAKİR :** (Gülerek) Sen de götür Nazik'i ormana bırak, o kadar üzülürsen onun haline.
- RECEP :** Bu durumda ormanda yaşayamazmış ki. Orman yaşamına alışabilmesi için önce tedavi görmesi gerekiyormuş. Meclis'te bir milletvekili bizim ayıların tedavi edilip ormana bırakılmaları için bir yasa hazırlıyormuş.
- EYÜP :** Masa mı hazırlıyormuş?
- RECEP :** (Güler ve Eyüp'ü eliyle iter.) Amma cahilsiniz ya! Masa olur mu, yasa hazırlıyor, yani kanun. Sokaklarda oynatılan bütün ayıların toplanması için.
- ŞAKİR :** Yani bizim ayılarımızı da mı alacaklar?
- RECEP :** Ne sandın. Yasa herkes için geçerlidir. Sen de ben de, hepimiz uymak zorundayız.
- EYÜP :** Ben vermem ayımı.
- RECEP :** Nasıl vermezsin. Neyse ben artık yatacağım. Haydi siz de evlerinize.
- (Recep Nazik'in yakınında bir yere uzanır. Eyüp'le Şakir sahne önüne doğru ilerler.)
- EYÜP :** Bu iş kötü Şakir. Ya bu yasa çıkarsa, ayılarımızı bizden alırlarsa....
- ŞAKİR :** En akıllıcası bu işin peşini bırakmamak. Ne yapıp edip bu yasanın çıkmaması için çaba harcamalıyız.

BİRİNCİ PERDENİN SONU

İKİNCİ PERDE

(Birinci perde birinci sahnedeki dekor. Kerem masasında ders çalışmaktadır. Anlatıcı soldan sahneye girer, Kerem'e bakar.)

ANLATICI : Ayıcı Recep'in okuldan kaçarak cahil kalmasına yönelik anlattıklarına bir de Veteriner'in demokrasi, yasalar gibi konularda söyledikleri de eklenince Kerem'in öğrenme iştahı iyice kabarmış. Çocuklar, anlaşılan Kerem Recep gibi cahil kalmak yerine Veteriner gibi bilgili olmayı kafasına koydu.

(Soldan Kerem'in babası girer.)

K. BABASI : Benim akıllı oğlum yine ders çalışıyor. Böyle olunca da babasından bir müjdeyi hakediyor.

KEREM : (Heyecanla) Ne oldu baba! Yoksa Recep Amca için araştırdığın iş..

K. BABASI : Evet! Arkadaşımla konuştum ve Recep Amca'nın işi oldu. (Cebinden bir kâğıt çıkarır.) İşte iş yerinin adresi. Gidecek, oradaki yetkili ile görüşüp işe başlayacak.

KEREM : (Babasının boynuna sarılır.) Sağol babacığım!
(Kerem'in Babası soldan sahneyi terkeder. Sahnenin sağından konuşma sesleri gelir.)

ANLATICI : Konuklarımız var sanırım.
(Sağdan Sevgi, Veteriner ve Milletvekili konuşarak sahneye girerler. Anlatıcı da soldan çıkar.)

SEVGİ : Siz bekleyin biraz ben Kerem'i ve diğer arkadaşları çağırayım. (Sola doğru ilerler.) Kerem!
(Kerem masasından kalkar ve Sevgi'nin yanına gider.)

KEREM : Merhaba Sevgi.

SEVGİ : Merhaba. Gel bak, dayımla birlikte bir konuğumuz var. İşte bu amca dayımın bize sözettiği Milletvekili.
(Sevgi sağdan çıkar.)

KEREM : (Milletvekilinin elini sıkarak) Hoşgeldiniz.

MİLLETVEKİLİ : Hoşbulduk Kerem'ciğim. Anladığım kadarıyla sen de sokaklarda oynatılan ayıların gerçek yuvalarına kavuşmaları için çaba harcayanlardansın. Seni tanıdığımı çok sevindim.

KEREM : Ben de sizi tanıdığımı çok sevindim efendim. Şey.. Belki biraz acele olacak, ama, hazırladığınız yasanın yakında çıkıp çıkmayacağını sorabilir miyim?
(Sevgi, Damla ve Ayhan'la sağdan sahneye girer.)

MİLLETVEKİLİ : Sanırım daha zaman alır. Ancak yasanın çıkışının hızlanması için siz de katkıda bulunabilirsiniz. (Yeni gelen çocukları farkederek onlara döner.) Merhaba arkadaşlar.

SEVGİ : Bu Damla, bu da Ayhan.

MİLLETVEKİLİ : (Damla ve Ayhan'la el sıkışır.) Ben de Kerem'le sizin ne yapabileceğinizi konuşuyordum.

KEREM : Bir imza kampanyası başlatsak..

VETERİNER : Bu çok iyi fikir!

DAMLA : Ailelerimize imzalatırız.

AYHAN : Mahallemizden geçenlere durumu anlatır imzalamalarını isteriz.

SEVGİ : Pankartlar hazırlayıp imza masasının yanına asarız.

KEREM : "Sokaklarda oynatılan ayılar yeniden ormana kavuşturulsun."

DAMLA : "Hayvanlar da canlıdır."

AYHAN : "Hayvanlara eziyet etmeyelim."

VETERİNER : İlk imza benden olsun.

MİLLETVEKİLİ : Bu gerçekten iyi bir düşünce çocuklar. Bence hiç zaman yitirmeden başlamanızda yarar var.

SEVGİ : İmza masamızı nereye koyacağız?

KEREM : Bizim evin önüne koyarız.

VETERİNER : Bence Nazik'i de getirin. İnsanların dikkatini ve ilgisini çeker.

AYHAN : Evet evet getirelim. Kim görse sever Nazik'i.

MİLLETVEKİLİ : Tamam çocuklar. Bana ulaştırırsınız imzalı kâğıtları. Unutmadan söyleyeyim, imza toplama işi okulunuzu ve derslerinizi aksatmasın.

KEREM : Siz hiç merak etmeyin.

MİLLETVEKİLİ : Hoşçakalın.

VETERİNER : Hoşçakalın çocuklar. Kâğıttaki ilk imza yerini bana ayırmayı unutmayın.

KEREM : Ayhan, sen bana yardım et masayı çıkaralım.

SEVGİ : Biz de Damla'yla gidip pankartları yazalım.

(Sevgi ve Damla sağdan çıkarlar. Kerem ve Ayhan masayı sahnenin yukarı orta bölümüne getirirler. Masanın üzerine kâğıt ve kalem koyarlar. Sevgi ve Damla sağdan ellerinde pankartlarla gelirler. Hepsi birlikte "HAYVANLAR DA CANLIDIR", "SOKAKLARDA OYNATILAN AYILARIN YENİDEN ORMANA KAVUŞTURULMASI İÇİN İMZA ATIN", "AYILARA EZİYET ETMEYELİM" yazılı pankartları asarlar. Müzikle birlikte dans ederek sağdan Recep'le Nazik sahneye girerler.)

KEREM : Hey! Bakın, Recep Amca'yla Nazik!

(Çocuklar da sevinç içinde dansa katılırlar. Sağdan önde Eyüp ve onun arkasına gizlenmiş olarak Şakir sahneye girer. Eyüp'ün elinde ardına saklanabilmeleri için bir pano vardır. Onlar da kendi aralarında dansederler. Müziğin ve dansın bitmesiyle Eyüp ve Şakir panonun arkasına gizlenerek, konuşanları gözlemekte ve dinlemektedir.)

- DAMLA :** Nazik ve sokakta oynatılan bütün ayılar için imza kampanyası başlattık.
- RECEP :** (Üzgün) Keşke ben de imza atmasını bilseydim. Ama inanın çocuklar ilk fırsatta okumayı yazmayı öğreneceğim.
- KEREM :** Üzülme Recep Amca. Sana bir müjdem var : Babam sana bir iş buldu.
- RECEP :** Yaşasın!
- KEREM :** (Cebinden bir kâğıt çıkarır.) Adres burada yazılı. Gidip görüşecek sonra da işe başlayacaksın.
- RECEP :** (Başı önde) Şey.. biliyorsunuz ben...
- AYHAN :** Biliyoruz okuyamıyorsun. Tamam birlikte gideriz. (Kâğıdı Recep'in elinden alır.) Biz vakit kaybetmeden gidelim. Siz de çalışmaya koyulun. Buradan geçenlere durumu anlatın, imzalarını alın.
- (Ayhan'la Recep sağdan çıktıktan sonra Eyüp ve Şakir panolarını kendilerine siper ederek ortaya gelirler.)
- EYÜP :** İşler kötü. Bir de imza toplamaya başlamışlar.
- ŞAKİR :** Evet. İyi ki Recep'le Nazik'i takip ettik. Burayı bulamayıp bitenden haberimiz olmazdı. Ne yapacağız şimdi?
- EYÜP :** İmza toplamalarını engelleyelim.
- ŞAKİR :** Yoldan geçmek için gelenleri geri çevirelim.
- EYÜP :** Nasıl?
- ŞAKİR :** "Çukur kazılıyor, yol kapalı" deriz.
- EYÜP :** Tamam.
- (Sağdan bir kadınla bir adam girerler. Şakir'le Eyüp yollarını keserler.)
- ŞAKİR :** Durun, buradan geçemezsiniz!
- KADIN :** Neden?
- EYÜP :** Çukur kazıldı yol kapalı.
- ADAM :** Ne çukuru?

ŞAKİR : Bildiğiniz çukur işte. Düşmek istemiyorsanız başka yoldan gidin.

(Adam ve kadın geri dönüp çıkarlar. Aynı yerden iki çocuk gelir. Eyüp ve Şakir onların da yollarını keserler.)

EYÜP : Buradan gitmeyin çocuklar. Çukur kazılı. Başka yoldan gidin.

1. ÇOCUK : Ben sabah geçtim bir şey yoktu.

ŞAKİR : Öğlen kazıldı.

(Çocuklar da geri dönüp çıkarlar.)

KEREM : Neden kimse geçmiyor bugün?

SEVGİ : Ben de şaşırdım. Her gün bu saatlerde kalabalık olurdu.

DAMLA : Ben etrafa bir bakayım.

(Sağdan bir kadınla çocuk girerler. Şakir ve Eyüp yine yollarını keserler.)

ŞAKİR : Bu yolda çukur var, başka taraftan gidin.

KADIN : Kenarından geçeriz. Bizim evimiz ilerde.

EYÜP : Geçemezsiniz.

(Kadın ve çocuk şaşkın, geri dönüp çıkarlar. Eyüp'le Şakir'in panosunun ardından olanları izleyen Damla Kerem'in yanına gider.)

DAMLA : Şurada iki adam, "İlerde çukur kazılı, yol kapalı" diye gelenleri geri çeviriyor.

KEREM : İyi ama, burada çukur kazılı değil ki? Bunda bir iş var, gidip bakalım.

(Kerem, Damla, Sevgi ve Nazik Şakir'le Eyüp'ün olduğu yere giderler. Eyüp ve Şakir onlara arkaları dönük, yola bakmaktadırlar.)

NAZİK : Durun! Tanıdım bunları. Ayıcı Eyüp'le Ayıcı Şakir bunlar. İkisi de ayılarına çok kötü davranırlar. Ne ayıları ne de mahalleden kimse sevmez onları. Sizin yaptıklarınızı öğrenmişler, engel olmaya çalışıyorlar anlaşılan.

KEREM : Onlara iyi bir ders vermeliyiz.

NAZİK : Bana bırakın siz. (Ortada duran panoyu alır ve havaya kaldırır. Şakir ve Eyüp korkup kaçarlar.) Demek çukur kazılı, yol kapalı, öyle mi?..

(Eyüp ve Şakir şaşkın ve donmuş bir durumda Nazik'e bakmaktadır. Nazik elindeki panoyu arka arkaya duran Eyüp ile Şakir'in kafasına geçirir.)

NAZİK : Bir daha sizi buralarda görmeyeceğim! Anlaşıldı mı?!

(Şaşkınlıkları bir anda korkuya dönüşen Eyüp'le Şakir kaçarak sağdan çıkarlar. Müzik. Nazik, Kerem, Damla ve Sevgi dans ederek masaya doğru ilerlerler. Danslarını masanın etrafında sürdürürlerken sağdan Kadınlar, Erkekler, Çocuklar sahneye girer ve masanın başına gidip imza atarlar. Sağdan Recep'le Ayhan girer ve onlar da dansa katılırlar. Müzik ve dans biter.)

RECEP : Yarın işe başlıyorum.

KEREM : Çok sevindim Recep Amca. Biz de siz yokken bir sürü imza topladık.

DAMLA : Daha çok toplardık ama Eyüp'le Şakir engel oldular.

RECEP : Eyüp'le Şakir mi? Ben onlara sizden, Veterinerden, Milletvekilinden ve yasadan söz etmiştim. Demek ayları elden gidecek diye sizi engellemeye kalkıştılar.

KEREM : Ama başaramadılar. Üstelik Nazik bir güzel ders verdi onlara. (Gülüşürler.)

(Çocuklar, Nazik ve Recep masanın etrafında konuşurlarken soldan Anlatıcı girer.)

ANLATICI : Kerem ve dostlarının işleri yolunda gidiyor. Keyiflerine diyecek yok. Hele bir de Nazik tedavi olup yeniden ormanda yaşamaya başlarsa herşey güllük gülistanlık olacak.

(Sağdan, elindeki çam ağacının arkasına gizlenerek Eyüp ardında Şakir sahneye girerler.)

ANLATICI : Bu Eyüp'le Şakir pes etmeyecek anlaşılan. Bakalım şimdi ne yapacaklar? Bu defa ben de sahnede kalıp iz-

leyeceğim. Nasıl olsa beni sizlerden başka görebilen yok.

(Şakir sahnenin önünden sekerek ve görünmemeye çalışarak sol tarafa geçer. Anlatıcı da onu izlemektedir.)

ŞAKİR :

(Bağırır) Yangın var!

(Çocuklar, Recep ve Nazik, şaşkın, sesin geldiği yöne bakarken Şakir yine gizlenerek ve hızlı adımlarla seke-rek Eyüp'ün yanına döner. Çocuklar, Recep ve Nazik sahnenin soluna doğru koşar ve çıkarlar. Eyüp ve Şakir çam ağacının arkasından çıkıp masaya doğru ilerlerler.)

EYÜP :

Çabuk olalım. Bütün imzalı kâğıtları alıp kaçacağız..

ANLATICI :

Bu iki yaramaz uslanmayacak. Artık görünmezliğimden de yararlanarak Kerem ve dostlarına yardımcı olayım ben de.

(Şakir ve Eyüp masadan kâğıtları almış sağa doğru koşarlarken Anlatıcı sırayla birer çelme takıp ikisini de yere düşürür. Aynı anda Çocuklar, Nazik ve Recep soldan sahneye girerler. Yerde yatan Eyüp'le Şakir'i ve yere saçılmış kâğıtları görürler..)

KEREM :

İşte yine onlar. İmzaların olduğu kâğıtları çalıyorlarmış. (Nazik, Şakir ve Eyüp'ü enselerinden tutarak kaldırır.)

RECEP :

Utanmıyor musunuz bu yaptığınızdan? Ama bilirim utanmazsınız. Ne ceza verelim bunlara çocuklar?

KEREM :

Bana kalırsa, ceza vermeden önce onlarla konuşalım. (Şakir ve Eyüp'e) Neden yapıyorsunuz bütün bunları?

EYÜP :

Ayılarımızın bizden alınmaması için.

KEREM :

Onların istemedikleri şeyler yapmalarına, mutsuz olmalarına neden oluyorsunuz. Kent yaşamı onlara göre değil. Onların evi orman. Tedavi edilip alıştırıldıktan sonra ormana geri dönmeliler.

ŞAKİR :

Bize ne ayıların mutsuzluklarından..

(Nazik üzgün, bir kenara çekilir. Kerem bunu farkederek ve yanına gider.)

- KEREM :** Çok duygusuzsunuz. Bakın Nazik nasıl üzüldü söylediklerinize. Oysa o, insanları öyle çok seviyor ki. Gidin artık. Ama şunu bilin, eğer yine bir kötülük yapmaya kalkarsanız cezanızı Nazik verecek.
- (Kerem, Nazik, Sevgi, Damla, Ayhan masanın yanına giderler. Recep kızgın, Eyüp'le Şakir'in yanındadır.)
- RECEP :** Beğendiniz mi yaptığınızı?
- EYÜP :** Ne varmış yaptığımızda?..
- ŞAKİR :** Siz nereye vereceksiniz bu imzaları?
- RECEP :** Milletvekiline.
- EYÜP :** İyi iyi verin.
- RECEP :** Siz çocuklardan biraz insanlık öğrenseniz ya...
- ŞAKİR :** Bacak kadar çocuk mu öğretecek bize insanlığı?..
- RECEP :** Senden bilgiliyse, doğru düşünüyorsa, tabi...
- EYÜP :** İyi o zaman, git de sen öğren. (Recep'i kabaca itekler.)
- (Recep masanın yanına gider. Anlatıcı sahnenin ortasına gelir. Eyüp'le Şakir kendi aralarında hararetle biçimde konuşmaktadırlar.)
- ANLATICI :** Çocuklar, ben bunların yeni bir oyun planladıklarını düşünüyorum. Gelin birlikte kulak verelim.
- EYÜP :** Bu imzaları ele geçirmeliyiz.
- ŞAKİR :** İyi ama nasıl? Yakalanırsak Nazik bizi çok kötü döver.
- EYÜP :** Benim bir fikrim var.
- (Eyüp cebinden bir takma sakal çıkarıp takar. Kasketini çıkarır. İki renkli ceketinin içini dışına çevirerek giyer.)
- ANLATICI :** Ben size söylemiştim. İki haylazdan yeni oyun.
- EYÜP :** Sen gizlen ve beni izle. (Masaya doğru ilerler. Kerem'e) Merhaba, beni Milletvekili gönderdi. Topladığınız imzaları istiyor.
- KEREM :** Bu çok iyi oldu. Biz de göndermeyi düşünüyorduk. (Kâğıtları toplamaya başlar.) Biraz bekleyin hazırlayalım.

ANLATICI : Bu Eyüp'le Şakir çok ileri gittiler. Akıllanmaya niyetleri yok.

(Anlatıcı, Eyüp'e doğru ilerlerken Kerem de kâğıtları toplamış ve Eyüp'e uzatmıştır. Tam kâğıtları alacağı sırada Anlatıcı Eyüp'ün sakalını çekip çıkarır yüzünden ve yere atar.)

EYÜP : Sakalım!.. Sakalım yere düştü.

KEREM : (Şaşkın) Yine mi sen?!

(Masadakiler bir anda Eyüp'ün etrafına toplanırken Anlatıcı sahne önünden geçerek soldan çıkar.)

SEVGİ : Gel Nazik, artık buna bir ceza vermek gerekiyor.

AYHAN : Evet!

DAMLA : Nazik öyle bir ders versin ki onlara, bir daha kimseye böyle şeyler yapmasınlar.

NAZİK : Hayır Çocuklar.. Madem onlar biz ayıları mutsuz etmek istiyorlar, öyle olsun. Bizi sevmedikten sonra ceza onları uslandırmaz ki.

KEREM : Haklısın Nazik. Onlar sizi sevmedikten sonra neye yararı ki yapılanlar?.. Siz ormana gitseniz bu defa da orada rahatsız ederler sizi. (Kâğıtları Eyüp'e uzatır.) Al bunları da. Alın ve gidin! (Eyüp utanmıştır başını öne eğerek, kâğıtları almaz.) Neden almıyorsun? Sizin için Nazik'in, bir başka canlının, insanın ne önemi var? Çok bencilsiniz.

EYÜP : (Başı önde, mahcup, suçlu ve üzgün) Haklısınız, çok haklısınız. Bizi affedebilecek misiniz?

KEREM : Bunu Nazik'e sorun.

EYÜP : Nazik bizi bağışlar mısın?

NAZİK : (Sevecen) Bağışlarım tabi. Ama sizin kendi ayılarınızdan da özür dilemeniz gerekiyor.

EYÜP : Dileriz Nazik. Öyle değil mi Şakir? (Sağına soluna bakar. Şakir'i göremeyince arkasını dönüp bağırır.) Gelse ne Şakir!

(Şakir de başı önde, utangaç, Eyüp'ün yanına gelir.)

SEVGİ : Ben imzalı kâğıtları alıp dayıma gideyim ve kâğıtları Milletvekiline ulaştıralım.

AYHAN : Doğru, zaman yitirmeden gönderelim imzaları.
(Kâğıtları Kerem'den alan Sevgi sağdan çıkar.)

KEREM : Bir sorun daha var.

RECEP : Neymiş bu sorun?

KEREM : Eyüp'le Şakir'in yaptıklarına karşılık tümüyle cezasız kalmaları da doğru değil.

DAMLA : Bence de.

AYHAN : Ne ceza verilsin?

KEREM : Bana kalırsa, şimdiye kadar oynattıkları ayılar gibi oynasınlar.

RECEP : (Gülerek) Bu çok iyi fikir. Ben tefi getireyim. (Koşarak sağdan çıkar ve hemen elinde bir tefle yeniden girer.) İsterseniz tefi de Nazik çalsın.

(Müzik. Nazik tefi alır, müziğe eşlik eder. Eyüp'le Şakir hoplayarak zıplayarak oynarlar. Bir süre sonra oyuna bütün oyun kişiler katılır. Hep birlikte sağdan çıkarlar. Soldan Anlatıcı girer.)

ANLATICI : İşler yoluna girdi çocuklar. Şimdi tek sorun ayıların tedavisi ve yeniden ormana götürülmeleri ile ilgili yasanın çıkmasında. Hep birlikte Recep'le Nazik'in mahallesine gitmeye ne dersiniz?

(Anlatıcı "dekor sayfalarından" birini daha çevirir : Nazik'le Recep'in mahallesini. Müzikle birlikte sahnenin iki yanından Çocuklar Recep, Nazik, Eyüp'le Şakir yanlarında ayıları girerler. Herkes birbiriyle şakalaşmakta, gü-lüp eğlenmektedir. Eyüp ve Şakir ayılarıyla güreşirler. Soldan Veteriner, Milletvekili ve arkalarında beyaz gömlekli üç görevli sahneye girer.)

VETERİNER : Hepinize merhaba! Araya araya en sonunda bulduk sizi.

MİLLETVEKİLİ : Herkesi mutlu edecek bir haberim var. Hem yasa çıktı hem de Bursa'da Nazik ve Nazik durumundaki ayıların tedavisi için hastane açıldı. (Topluca "yaşasın" sesleri ile sevinçli kucaklaşmalar.) Sizlerin topladığı imzaların da bu yasanın çıkmasında çok büyük katkısı oldu.

KEREM : Ama asıl sizin çabanız sağladı bunu.

MİLLETVEKİLİ : Hep birlikte başardık Kerem'ciğim.

VETERİNER : (Görevlileri göstererek) Bakın görevli arkadaşlar da geldiler. Nazik'i ve diğer Ayıları alıp hastaneye götürecekler; tedavileri bitince de ormana.

NAZİK : (Ortaya gelir.) Bizim için gösterdiğiniz çaba nedeniyle hepinize teşekkür ederiz. Hastanede ziyaretimize gelmeyi unutmayın. Sonra da ormana gelirsiniz. Sizleri misafir ederiz. Hepinizi özleyeceğim.

KEREM : Merak etme Nazik, geliriz.

(Kısık bir müzik eşliğinde vedalaşmalar başlar. Nazik ve diğer iki ayı görevliler eşliğinde soldan çıkarlarken müzik artar ve sahnedekiler birlikte dans ederler. Işıklar kararır.)

ISBN : 975 - 7479 - 51 - 9

Baskı : TBMM Basımevi Müdürlüğü
ANKARA - 1996